

РЕШЕНИЕ

№ 634

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4990** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.107, ал.3, вр. чл.156 – чл.161 от ДОПК, вр. чл.9б и чл.4, ал.1 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на „Делта Капитал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Красно село“, [улица], ет.4, офис 9, и със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ет.2, ап.2, чрез адв. А. Ц. от САК, срещу Акт за установяване на задължение (АУЗ) по чл.107, ал. 3 ДОПК с рег. № ДПН24-ТД26-30-/6 от 31.10.2024 г., издаден от Г. С. Я. - орган по приходите в отдел "Общински приходи - П.", потвърден с Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ (ДОП) - Столична община (СО), относно установени за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2023 г. публични общински вземания за такса за битови отпадъци (ТБО) в размер на 19194.40 лв., ведно с лихви за просрочие в размер на 1639.13 лв., или общо в размер на 20 833.53 лв.

Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на АУЗ поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Навежда съображения за нищожност на акта, визира противоречия в съдържанието му, смесване на две процедури по чл.107 и чл.108 от ДОПК и липса на мотиви, което затруднявало правото му на защита. Счита, че при постановяване на АУЗ органът не е изпълнил задължителните указания, дадени в Решение № СО/ОД24-РД-266 от 06.08.2024 г., с което е отменен АУЗД № 2400619-1 от 28.05.2024 г. Навежда основание по чл.71 от ЗМДТ за недължимост на ТБО поради непредоставяне на услугите по чл.62 от ЗМДТ. Твърди, че имотът му се намира на [улица], която не е асфалтирана и до него е невъзможен достъп на машини и превозни средства за сметосъбиране и сметоизвозване. Оспорва доводите в Становище на Столичен инспекторат (СИ) вх. № ССИ24-ВК08-5816 от 08.10.2024 г. относно осигуряване на

услугите, което не съдържало мотиви по компонента „обезвреждане в депа и/или други съоръжения“. Сочи, че в становището на СИ не били посочени конкретните места на поставяне на контейнери за смет, както и приблизителното им разстояние до имота, като твърди, че това разстояние е повече от един километър. Претендира се отмяна на акта и присъждане на разноски. Ответникът - директорът на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, че жалбоподателят притежава недвижим имот в [населено място], район П., м. „П. Рид“, представляващ ПИ с идентификатор 29150.7106.1065, придобит с нотариален акт за собственост на недвижим имот № 196 на 06.10.2009 г., том I, рег. № 12391, дело № 173/2009 г. на Нотариус под рег. № 267 в регистъра на НК. Приложено е Решение № ПО-13-0005 от 10.01.2010 г. за промяна предназначението на земеделски земи за неземеделски нужди и утвърждаване на площадки и трасета за проектиране на МЗХ-Областна дирекция „Земеделие“ - [населено място]. За имота е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № 23220343 от 29.12.2011 г., в която е декларирана земя с площ 10 245 кв.м. и отчетна стойност в размер на 479 860.00 лв.

С оспорения Акт за установяване на задължения по реда на чл.107, ал. 3 от ДОПК № ДПН24-ТД26-30-/6 от 31.10.2024 г. е установен размер на задължението на „Делта Капитал“ ЕООД за ТБО (главница и лихви) за периода от 01.1.2020 г. до 31.12.2023 г. общо в размер на 20 833, 53 лв. Не е спорно, че производството е повторно, след като издаден АУЗД № 2400619 от 28.05.2024г. е отменен с Решение № СФД24- РД28-266 от 06.08.2024г. на директора на ДОП при СО.

Административният орган се е позовал на запитване № ДПН24-ТД26 към Столичен инспекторат относно предоставянето на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци за разглеждания имот. Цитирал е негово Становище № ССИ24-ВК08-5816-(1) от 25.10.2024г., с което е установено, че за периода от 2020г. до 2023г. имотът е включен в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, услугата по сметосъбиране и сметоизвозване е осигурена и дружеството ползва контейнери за битови отпадъци от 1100л. - 8 броя, находящи се в местност „Чемерник“, позиционирани на подходящи за целта места, с кратност на извозване два пъти седмично. Според становището на СИ услугите по лятно и зимно почистване са предоставени за цялата територия на район „П.“ съгласно Оперативни планове за съответните години.

За разглеждания период не се подавани декларации по чл.23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО) и не са сключени договори по чл. 24 от същата наредба. Като основа за определяне на размера на таксата битови отпадъци е взета отчетната стойност на имота в размер на 479 860,00лв. Прието е, че за процесните години имотът се намира в границите на територията на район „П.“, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване във връзка с чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, пропорционално в промили към отчетната стойност на нежилищния имот, общо 10 промила. За 2020 г. е установен размер на задължението от 4 798,60лв. и лихви за забава, изчислени към 30.05.2024г. в размер на 643,20лв. За 2021 г. е установен размер на задължението от 4 798,60лв. и лихви за забава, изчислени към 30.05.2024г. в размер на 508,92лв. За 2022 г. е установен размер на задължението от 4 798,60лв. и лихви за

забава, изчислени към 30.05.2024г. в размер на 327,65лв. За 2023 г. е установен размер на задължението от 4 798,60лв. и лихви за забава, изчислени към 30.05.2024г. в размер на 159,36лв. АУЗД е връчен на 04.11.2024 г. с обратна разписка № ИД PS 1137 003N 0Q X чрез Български пощи и оспорен по административен ред.

Постановено е Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. на директора на ДОП – СО, с което АУЗД е потвърден. Горестоящият орган е потвърдил, че оспорващото дружество е носител на вещното право на собственост върху процесния недвижим нежилищен имот с партиден № М2309029, който съгласно издадените от кмета на общината: за 2020 г. - Заповед рег. № СОА19-РД09-1480/31.10.2019 г.; За 2021 г. - Заповед рег. № СОА20-РД09-2732/30.10.2020 г.; за 2022 г. - Заповед рег. № СОА21-РД09-1433/29.10.2021 г. и за 2023 г. - Заповед рег. № СОА22-РД09-1883/29.10.2022 г., попада в т.1 на всяка една от тях, т.е. се намира в границите на териториите, в които се извършва организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци от Столична община. Размерът на задълженията е определен съгласно приетите от Столичен общински съвет за 2020 г. - Решение № 52 от 30.12.2019 г.; за 2021 г. - Решение № 626 от 17.12.2020 г.; за 2022 г. и за 2023 г. - Решение № 809 от 16.12.2021 г., в размер на 10 на хиляда върху отчетната стойност на имота за тези, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Като неоснователно е определено възражението на задълженото лице за непредоставяне на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване предвид издадени от кмета на общината заповеди на основание чл.63, ал.2 от ЗМДГ за проверяваните години. Направено е позоваване на писмо рег. ССИ24-КП71-1043-/1 от 15.07.2024 г. на СО - дирекция „Столичен инспекторат“.

Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. е връчено на 27.01.2025 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 10.02.2025 г., от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2, вр. чл.144 от ДОПК съдът констатира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по местни приходи по смисъла на чл.4, ал.1-5 от ЗМДГ - служител в общинската администрация, заемащ длъжността „старши инспектор“, който по силата на издадена Заповед с рег. № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. от кмета на Столична община е изрично натоварен с властнически правомощия по установяване на местни данъци и такси (39-40). Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. е издадено от компетентен орган по чл.4, ал.5 от ЗМДГ, вр. чл.107, ал.4 от ДОПК. Противно на твърденията в жалбата, актовете се постановени в установената форма по чл.59, ал.2, т.4 от АПК – с излагане на фактическите и правни основания за издаването им по начин, който не е затруднил правото на защита на засегнатото лице. Не е допуснато твърдяното противоречие в съдържанието на акта, в чиито мотиви е посочен размер на задълженията за ТБО, а в установителния диспозитив е посочено, че няма публични задължения за ТБО. Това е така, тъй като задълженията за ТБО за 2020 г. – 2023 г. са погасени чрез плащане. Не се установяват основания за нищожност на АУЗД – актът е издаден от компетентен административен орган и на валидно правно основание.

Съгласно чл.107, ал.3 от ДОПК по искане на задълженото лице органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането. Акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Акт може да се издаде и служебно въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации,

когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

Съгласно чл.106, ал.3 от ДОПК независимо от издаването на акта по ал. 1 (АУЗ), включително когато е обжалван, задълженията за данъка или за задължителните осигурителни вноски подлежат на установяване чрез извършване на ревизия.

Редът, по който са установени задълженията на жалбоподателя за ТБО за 2020 г.-2023 г. е този по чл.107 от ДОПК, а не по чл.108 от ДОПК – чрез ревизия. В хода на административното производство са изискани данни за възложена ревизия за процесните периоди, тъй като същата би била препятствие по чл.106, ал.3 и чл.107, ал.3 от ДОПК за издаване на АУЗД. Изтъкнатата в жалбата разлика между предмет на производството – недвижим имот и обект на производството – ТБО, съдържаща се в административната преписка на л.36, не може на самостоятелно основание за доведе до незаконосъобразност на АУЗД, доколкото не е част от неговото съдържание и не води на самостоятелно основание до неправилно определяне на задълженията за ТБО. Съдът приема, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са накърнили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло правен – по приложението на чл.62-71 от ЗМДТ, във връзка с твърденията дружеството-жалбоподател за непредоставяне на услугите по чл.62 от ЗМДТ за:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Неоснователно е възражението за неизпълнение на Решение № СО/ОД24-РД-266 от 06.08.2024 г., с което е отменен АУЗД № 2400619-1 от 28.05.2024 г. В решението е прието, че жалбата по административен ред е основателна, но по съображения различни от изложените в нея, а именно, тъй като органът по приходите не е изяснил фактическата обстановка по случая, не е събрал и обсъдил всички относими писмени доказателства. Указанията на горестоящия орган касаят извършването на насрещна проверка в дирекция „Столичен инспекторат“ при СО и събиране на доказателства от дирекция „Финанси“ на СО относно начислените и извършени разходи от бюджета на общината по чл.66 от ЗМДТ. Тези указания са изпълнени при повторната проверка и по органът по приходите е обсъдил събраните доказателства в заключителния си акт.

В хода на повторната проверка е изискано становище от СИ-СО, предоставено с писмо рег. № ССИ24-ВК08-5816/1 от 25.10.2024 г. (л.93-94). Според становището на СИ-СО за периода 2020 г. – 2023 г. имотът на жалбоподателя в [населено място] , намира се на [улица] в местност „Чемерник“, е включен в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване съгласно заповедите на кмета по чл.63, ал.2 от ЗМДТ. За тези периоди задълженото лице не е подавало декларации по чл.23 от НОАМТЦУПСО, нито е сключвало договори по чл.24 от НОАМТЦУПСО. За този период дружеството е ползвало контейнери за битови отпадъци от 1100 литра – 8 броя, намиращи се в местност „Чемерник“, позиционирани на подходящи за целта места, с кратност на извозване 2 пъти седмично. Услугите по лятно и зимно почистване са предоставени за цялата територия на район „П.“ съгласно Оперативни планове за съответните години. С оглед съдържанието на писмото са изцяло неоснователни възраженията на жалбоподателя, че в него липсва информацията относно услугата по чл.62, т.2 от ЗМДТ - третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации.

С аргумент от общата разпоредба на чл.170, ал.1 от ЗМДТ посочените в становището на СИ-СО

обстоятелства следва да бъдат доказани от административния орган в съдебното производство, вкл. предоставянето на всяка от услугите по чл.62 от ЗМДТ.

Установява се от представени по делото заповеди по чл.63, ал.2 от ЗМДТ (Заповед рег. № С0А19-РД09-1480/31.10.2019 г., Заповед рег. № С0А20-РД09-2732/30.10.2020 г., Заповед рег. № С0А21-РД09-1433/29.1.2021 г. и Заповед рег. № С0А22-РД09- 1883/29.10.2022 г.), че в т.1 от същите са посочени улици в район „П.“, които попадат в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Относно [населено място] в т.1-34 от заповедите е посочена [улица]в м. „Чемерник“. В т.2 от заповедите са посочени имоти в район „П.“, които попадат извън границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Относно [населено място] в т.2 от заповедите е посочено: Пенови кошари (м. П. рид). Посочено е в заповедите, че за имотите по т.2 и т.3 от тях се оказват услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и относно чистотата на териториите за обществено ползване.

За сравнение, в представената от жалбоподателя заповед по чл.63, ал.2 от ЗМДТ, касаеща 2025 г., в т.1 като улици в район „П.“, които попадат в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване, е посочено: махала „Чемерник“ с изключение на [улица], [улица], [улица] (сл.248, т.20). В т.2 от същата заповед, относно имотите, изключени от същата услуга, са посочени и тези, които попадат в м. Пенови кошари (П. рид) -л.256. В т.3 от същата заповед е посочено, че имотите на [улица]в [населено място], не могат да бъдат обслужвани от фирмите, сключили договор със СО за извършване на услугата по организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

Според нотариален акт № 196 на 06.10.2009 г., том I, рег. № 12391, дело № 173/2009 г. на Нотариус под рег. № 267 в регистъра на НК процесният имот се намира в местност „П. рид“ на [населено място]. Независимо от промяната на предназначението на земеделската земя, в решението на Областна дирекция „Земеделие“ [населено място] имотът отново е посочен като находящ се в м. „П. рид“ на [населено място].

Като свидетел по делото е разпитан кметът на [населено място] – Д. В. М., който установява, че местност „П. рид“ се намира в махала „Чемерник“, на [населено място]. [улица]се намира в местност „П. рид“ и достига до имота на „ДЕЛТА КАПИТАЛ“ ЕООД. Местност „Пенови кошари“ е до местност „П. рид“. Според свидетеля, [улица]е различна от [улица], като най-близкият контейнер до имота на жалбоподателя е на около километър, като за периода 2020 г. – 2023 г. контейнерите са били разположени на същите места. [улица]е различна от [улица], като имотът на жалбоподателя се намира на [улица], посочен от свидетеля на картата на л.226 от делото. Свидетелят е категоричен, че на [улица]няма поставен контейнер за отпадъци. На тази улица нямало положен асфалт и изградена инфраструктура. Според свидетеля, камионите на сметоизвозващата фирма не могат да стигнат до [улица], която не била включена в организирането на сметоизвозването, нито за местност „П. рид“ имало изготвени предложения за включването ѝ в организираното сметоизвозване и снегочистване.

По повод изрично запитване от съда е получено Становище рег. № ССИ24-ВК08-5816 от 02.10.2025 г. на СИ при СО, в което се потвърждава, че имотът на жалбоподателят с идентификатор 29150.7106.1065, находящ се в [населено място], район П., м. „П. рид“, попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване съгласно заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 от ЗМДТ. Относно спецификата по точното местонахождение на имота – [улица], махала „Чемерник“ и местност „П. рид“ в писмото на СИ-СО е посочено, че не може да се предостави информация, тъй като не разполага с компетентност по определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване. Посочено е обаче, че контейнерите са поставени на [улица]в м. „Чемерник“, което място е възможно за достигане от фирмата – изпълнител на

дейностите по почистване на района.

Идентична информация е изисквана от СО – район „П.“, от където е предоставен отговор с писмо рег. № РПН25-ВК08-1392 от 27.10.2025 г. (л.277). В писмото е потвърдено включването на [улица]в т.1 на заповедите по чл.63, ал.2 от ЗМДТ, т.е. в границите на организирано сметоизвозване. Това е обосновано с обстоятелството, че имотът на жалбоподателят има лице към [улица], поради което за същия била предоставена тази услуга, обезпечена с контейнери за битови отпадъци (8 броя по 1100 литра), *разположени на [улица]в м. „Чемерник“*.

Съдът приема, че от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства следва категоричен и несъмнен извод, че процесният имот не попада в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване по смисъла на чл.62, т.1 от ЗМДТ, поради което за него не се дължи този компонент от ТБО, вкл. с аргумент от чл.71, т.1 от ЗМДТ. Съдът намира, че съдържанието на заповедите по чл.63, ал.2 от ЗМДТ за процесните периоди 2020 г. – 2023 г. е противоречиво. От една страна [улица]е посочена в т.1, касаеща предоставянето на услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ, но от друга страна – местност Пенюви кошари (м. П. рид) е изключена от тази услуга съгласно т.2 на заповедите. Доколкото имотът на жалбоподателя се намира в местност „Пенюви рид“ (по нотариален акт) съдът приема, че същият попада в т.2 от заповедите по чл.63, ал.2 от ЗМДТ.

В допълнение, според предоставените по делото Становище рег. № ССИ24-ВК08-5816 от 02.10.2025 г. на СИ при СО и писмо рег. № РПН25-ВК08-1392 от 27.10.2025 г. на СО – район „П.“ за процесните години услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ е предоставена чрез осигуряване на контейнери, поставени на [улица]в м. „Чемерник“. Съдът кредитира показанията на свидетеля Д. В. М. като житейски логични и съответни на писмените доказателства по делото, а именно, че [улица]е различна от [улица], като най-близкият контейнер до имота на жалбоподателя е на около километър, осигурен чрез поставянето му на [улица].

Независимо от липсата на нормативно изискване относно отстоянието, на което да бъдат предоставени контейнери за смет, следва да се приеме, че услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ не може да се осигури чрез поставянето им на разстояние от 1 километър (л.282). В този смисъл са показанията на св. М., който установява, че няма промяна в предоставянето на този компонент от услугата за процесните години, вкл. и за 2024 г. и 2025 г. В потвърждение на изложеното, за 2025 г. предоставянето на услугата е конкретизирано в заповедта по чл.63, ал.2 от ЗМДТ – услугата по сметосъбиране и сметоизвозване не се предоставя за [улица]и изцяло за местност „Пенюви кошари“/“П. рид“. Доколкото последната местност е включена в т.2 от заповедите по чл.63, ал.2 от ЗМДТ за процесните 2020 г. – 2023 г., съдът приема, че посочването на [улица]в т.1 от същите заповеди не съответства на т.2 от тях. Именно това е наложило конкретизацията относно предоставянето на услугата в заповедта, касаеща 2025 г., от която е изключена [улица](л.239, 248 и 256).

По изложените съображения е дължима отмяна на оспорения акт по отношение на установените задължения за ТБО за 2020 г.-2023 г. относно услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ, която не е предоставена, а именно: 1535.55 лв. за 2020 г., 1583.54 лв. за 2021 г. и по 1487.57 лв. за 2022 г. и 2023 г., или общо за 6094.23 лв. главница, ведно с дължимите лихви за забава в размер на 520.42 лв., или общо за сумата от **6614.65 лв.**

По отношение на услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ съдът намира, че ТБО за същите е дължима. По силата на чл.66, ал.1, т.2 и т.3 от ЗМДТ за предоставяне на услугата по

чл.62, т.2 от с.з. разходите за дейността включват - третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци, а за услугата по чл. 62, т. 3 - поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване. Наличието на депо за третиране на отпадъците на територията на Столична община е общоизвестен факт. Обосновано е становището на решаващия орган, че услугите по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретни недвижими нежилни имоти, собственост на физически и юридически лица, както и с генерирането или не на битов отпадък, а така също и с ползването или не на тези две предоставени услуги, което е неотнормо при определянето на задълженията. Ирелевантни са и обстоятелствата дали конкретният недвижим имот е застроен и дали е изградената общинска инфраструктура до него, тъй като отговорността за носеното на тези задължения е обща за всички собственици на недвижими имоти, притежавани на територията на Столична община. За тяхното предоставяне и осигуряване от общината законодателят не обвързва с обслужването на конкретен имот, а има за цел цялостното обслужване на територията на Столична община и по-специално тези, които са с обществено предназначение и за обществено ползване от гражданите, включващи почистването на улици, тротоари, подлези, площи, алеи, паркове, градини и други територии от населените места, чрез набирането и обезпечаване на финансови средства за това. Това налага поемането им от всички притежаващи имоти в населеното място с оглед общата отговорност за поддържане чистотата на териториите за обществен достъп. От друга страна, обезвреждането в депа или други инсталации на битовите отпадъци не е обвързано с генерирането или не на отпадък от отделни конкретни имоти. Напротив, таксата има за цел осигуряване на паричен ресурс, с който да се обезпечат разходите по събиране, транспортиране, съхранение, обработване, депониране и др. на битовите отпадъци в експлоатираните и изградени за това съоръжения на територията на [населено място], за което органът по приходите ангажира доказателства от оторизираната от общината фирми-оператори чл.66, ал.1, т.2 и 3 ЗМДТ (молба от 20.06.2025 г.). Относно услугата по чл.62, т.3 от ЗМДТ са ангажирани обобщени констативни протоколи за лятно почистване, реализирано чрез машинно и ръчно метене на тротоари, улични платна, алеи, спирки на масов градски транспорт, пешеходни подлези, надлези и др., респективно за зимно почистване с машинни и ръчно снегочистиране, олужване, обезпесъчаване и др., към които са приложени ежедневни констативни протоколи за съответните месеци от установените години. Представени са и доказателства за реално сторени разходи, касаещи реалното оказване на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци, които са събрани, обработени и извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения за обслужване нуждите на населението. По изложените съображения е дължимо отхвърляне на оспорването по отношение на услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ, както следва: за 13100.17 лв. главница и 1118.71 лв. лихви за забава, или общо за сумата от 14218.88 лв.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноси се дължат и на

двете страни. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски, пропорционално на уважената част от оспорването. При сторени разноски от него в размер на 50.00 лв. за държавна такса и 900 лв. за адвокатско възнаграждение, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 301.63 лв. На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от оспорването в размер на 14218.88 лв. съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, или сума в размер на 1679.70 лв.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Делта Капитал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Красно село“, [улица], ет.4, офис 9, и със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ет.2, ап.2, чрез адв. А. Ц. от САК, Акт за установяване на задължение по чл.107, ал. 3 ДОПК с рег. № ДПН24-ТД26-30-/6 от 31.10.2024 г., издаден от Г. С. Я. - орган по приходите в отдел "Общински приходи - П.", потвърден с Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, относно установени за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2023 г. публични общински вземания за такса за битови отпадъци за услугата по чл.62, т.1 от ЗМДТ, както следва: в размер на 6094.23 лв. главница, ведно с дължимите лихви за забава в размер на 520.42 лв., или общо за сумата от **6614.65 лв.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Делта Капитал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Красно село“, [улица], ет.4, офис 9, и със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ет.2, ап.2, чрез адв. А. Ц. от САК, срещу Акт за установяване на задължение по чл.107, ал. 3 ДОПК с рег. № ДПН24-ТД26-30-/6 от 31.10.2024 г., издаден от Г. С. Я. - орган по приходите в отдел "Общински приходи - П.", потвърден с Решение № СО/ОД25-РД28-13 от 14.01.2025 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, относно установени за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2023 г. публични общински вземания за такса за битови отпадъци за услугите по чл.62, т.2 и т.3 от ЗМДТ, както следва: в размер на 13100.17 лв. главница и 1118.71 лв. лихви за забава, или общо за сумата от **14218.88 лв.**

ОСЪЖДА „Делта Капитал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Красно село“, [улица], ет.4, офис 9, да заплати на Столична община – Дирекция „Общински приходи“, [населено място], [улица], на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 1679.70 лв.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА – Дирекция „Общински приходи“, [населено място], [улица], да заплати на „Делта Капитал“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „Красно село“, [улица], ет.4, офис 9, на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноски в размер на 301.63 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

